

[Riishøj]

Hr. Maisteds motiv til at rejse denne forespørgsel er jo klart nok. Han ønsker med næb og kløer at bekæmpe naturgasprojektet. I denne sammenhæng drejer det sig om at forhindre udvidelsen af naturgasnettet og udvidelsen af naturgasanvendelsen på kraftværker og kraftvarmeværker.

Vi kan i SF naturligvis ikke støtte fremskridtspartiets ønsker. Tværtimod mener vi, at ministeren konsekvent skal arbejde for udvidelse af en økonomisk fornuftig anvendelse af naturgassen. Naturgassen skal fortrænge kullet og skal af den grund i videst mulig udstrækning erstatte kul på særlig miljøskadende kraftværker.

I SF mener vi, at ministeren konsekvent skal modsætte sig kullobbyens, som vi kalder den, fortalere. Der eksisterer i bedste velgående i Danske Elværkers Forening og andre steder i samfundet selskabsøkonomiske særinteresser, hvad der naturligvis ikke spærrer vejen for en miljøvenlig energipolitik. Når fru Annelise Gotfredsen taler om bekymring for naturgasprojektet, så er det netop en bekymring, der bunder i, at regeringen har været alt for lydør over for netop den sektorinteresse.

Vi ved, at planlægningsprisen for naturgas nu, så vidt jeg har fået oplyst, ligger højst 10 pct. over den nuværende kunstigt lave kulpris. Indregnes miljøfaktoren, er forskellen faktisk lig nul. Jeg vil godt spørge ministeren, om de rygter er korrekte, at den planlægningspris, man opererer med for naturgassen, ligger helt nede i nærheden af den nuværende kulpris.

Vi har i SF det standpunkt, at anvendelsen af naturgassen skal ske fornuftigt. Den bør indgå i en ny energiplan, der definitivt opgiver atomkraften og sigter mod nedbringelse af det samlede ressourceforbrug, herunder forbruget af varme og elektricitet. Kun en satsning på energibesparende teknologi, på energibesparende opvarmningssystemer, isolering, vedvarende energi, byfornyelse og lignende foranstaltninger kan sikre gennemførelsen af en sådan alternativ energiplan.

Vi håber, at socialdemokratiet til efteråret omsider får sagt definitivt nej til atomkraften. Så er betingelserne til stede i folketinget for en helt ny alternativ energipolitik, som klart siger nej til atomkraften, og som bygger på miljøhensyn og ressourcebesparelser.

I den sammenhæng spiller udvidelsen af anvendelsen af naturgas en stor rolle for SF. Folketinget vedtog jo for 14 dage siden at pålægge ministeren at støtte D.O.N.G.s og naturgasselskabernes bestræbelser på at udvide salget af naturgassen. Vi forventer i SF, at ministeren i handling lever op til den dagsorden. Vi agter i hvert fald i SF at holde ministeren fast på den.

Man er kommet ind på spørgsmålet om forespørgsler her i folketinget, og det blev også rejst af ministeren. Jeg vil gerne understrege, at antallet af forespørgsler i høj grad afhænger af, i hvilket omfang ministrene underretter udvalgene her i folketinget, hvilke svar de giver på medlemmernes spørgsmål og de spørgsmål, der stilles i udvalgene. Finder vi de svar ukorrekte, ikke fyldestgørende, så har vi altså ikke anden mulighed end at rejse forespørgsler.

I forbindelse med sagen anvendelse af naturgas i hovedstaden – der skal jo tages beslutning forholdsvis snart i den meget store sag, det er et spørgsmål om milliardinvesteringer – vil jeg spørge ministeren, om han agter at underrette energiudvalget her i folketinget, før denne beslutning endeligt tages, sådan at vi er sikre på, at den har opbakning i folketinget. Hvis der tages beslutning om et milliardprojekt, uden at der er sikret forhåndstilslutning her i folketinget, så kan vi andre, der måtte være utilfredse med den beslutning, ikke gøre andet end at rejse en forespørgsel eller på anden vis prøve at forhindre ministerens beslutning. Derfor har ministrene et stort ansvar for, hvor mange spørgsmål og hvor mange forespørgsler der bliver stillet i folketinget.

Jeg vil meget gerne have et klart svar på, hvilken procedure ministeren vil følge i forbindelse med den afgørelse, som skal træffes før den 25. april, så vidt jeg er orienteret, muligvis i løbet af ganske få dage. Derfor håber jeg, at ministeren vil sikre sig, at der er et flertal i folketinget for den beslutning. Ellers kan vi også risikere en forespørgsel om det, hvis det viser sig ikke at være tilfældet. Men lad os prøve at undgå den, sådan at vi har sikkerhed for, at der er et flertal.

Kort sagt håber vi, at ministeren vil stille op imod sektorinteresser, der vil forhindre en fornuftig og miljøvenlig energipolitik, i de uger, hvor der træffes meget afgørende beslutninger. Vi vil holde ministeren fast på, at